

Nr 24.

Ankom till riksdagens kansli den 24 maj 1923 kl. 1/2 11 f. m.

Utlåtande i anledning av väckta motioner med förslag till lag angående ändrad lydelse av 7 kap. 7, 13 och 19 §§ vattenlagen.

Andra lagutskottet har till behandling i ett sammanhang förehaft två inom riksdagen väckta, till lagutskott hänvisade motioner, nämligen nr 127 i första kammaren av herr *Johan Nilsson* i Skottlandshus m. fl. samt nr 171 i andra kammaren av herr *Rehn* m. fl.

I motionerna, vilka äro lika lydande, har hemställts, att riksdagen ville för sin del antaga följande förslag till

Lag

angående ändrad lydelse av 7 kap. 7, 13 och 19 §§ vattenlagen.

Härigenom förordnas, att 7 kap. 7, 13 och 19 §§ vattenlagen skola i nedan intagna delar erhålla följande ändrade lydelse:

7 kap.

7 §.

Tarvas för — — — — — den dikande.

Vad nu sagts om ägare av väg skall i fråga om allmän väg på landet, som hålles av köping eller municipalsamhälle, avse samhället och i fråga om annan allmän väg på landet, vägstyrelsen, samt beträffande allmän väg i stad, staden.

13 §.

Skall allmän väg på landet eller därtill hörande bro eller trumma byggas eller ändras och påfordrar ägare av mark, innan arbetet påbörjas, att för markens framtida torrläggning vattenavlopp anordnas genom vägen i enlighet med av honom framlagd, av sakkunnig person uppgjord plan, åligge den, på vilken arbetet ankommer, att sålunda utföra det-samma, där det kan ske utan men för anläggningens brukbarhet och framtida bestånd; och njute ersättning därför med det belopp, varmed

anläggningen och underhållet därav må fördyras. Underlåtes det —
— — — — åläggas honom.

Vad ovan — — — — — och trummor.

19 §.

Där arbete — — — — finnes skälig. Gottgörelse för ökning i underhållskostnad skall i fråga om allmän väg inbetalas till den, som är skyldig att underhålla vägen; och har denne även att gälda gottgörelse för minskning i dylik kostnad.

Skall ersättning — — — — — eller borgen.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1926.

Beträffande de skäl, som ligga till grund för ifrågavarande förslag, får utskottet hänvisa till motionerna.

Utskottet.

I två särskilda till jordbruksutskottet hänvisade likalydande motioner, nr 124 i första kammaren och nr 160 i andra kammaren, har av samma motionärer hemställts, att riksdagen för sin del ville antaga ett vid förstnämnda motion såsom bilaga fogat förslag till lag om allmänna vägar på landet. Därest detta förslag bleve upphöjt till lag, skulle därav föranledas de i nu förevarande motioner I: 127 och II: 171 föreslagna ändringarna i vattenlagen.

Som riksdagen emellertid numera avslagit det ifrågavarande förslaget till lag om allmänna vägar på landet, torde det i nu föreliggande motioner innefattade förslaget icke böra föranleda någon riksdagens åtgärd.

Utskottet får fördenskull hemställa,

att motionerna I: 127 och II: 171 icke måtte till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 maj 1923.

På andra lagutskottets vägnar:

BROR PETRÉN.

Närvarande: Se under utlåtandet nr 23.